

но-то. Ако нѣкому по нѣкога ся щяло да ся поотпустне на това, кое-то не было ни право ни честно, той всякога ся въздържявалъ и отвращалъ само отъ страхъ, да му ся не смѣжтъ, да го не укорявать, засрамявать и наказвать.

Всякъ годниж тыя за нѣравственность, за честность и пристойность закони ся чели прѣдъ цѣлж-тж общинж. Всичкы безъ различіе трѣбвало да гы слушать. Ако трѣбвало да ся притурн още нѣщо въ тыя закони, безъ друго ся направяло. И кога-то ся прочиталъ тоя новъ законъ, първый-тъ глава-таръ за всяко нѣщо все питалъ: „Искате ли да пріемнете и държите тоя законъ, кой-то е основа на нашій-тъ сговоръ, на нашж-гж честь и напрѣдкъ?“ На това и старо и младо отговаряли въ единъ гласъ: „*искамы, искамы!*“

30.

КРЫЦАВАНІЕ НА ДѢТЕ-ТО.

Боянъ по онуй врѣмя са наслаждавалъ съ онжж неисказаннж радость, за кой-то толкова врѣмя желаялъ. Сирѣчь, хубава-та и добра-та Славка родила му сынъ. Боянъ былъ веселъ като че ли ся нахождалъ въ рай.

Той отишълъ при пріятеля си, новый-тъ кръчмаръ на нѣкогашнж-тж драгановж кръчмж, кой-то былъ единъ отъ имотны-ты изъ Златотворно-то дружество, и му рѣкъль: брате! до сега още не вы съмь помолилъ за нѣщо, и сега пръвъ пжтъ идж за това. Сържга-та ми лежи родилка, и азъ не могж да оставж да идж въ града, та да си наземж що ми трѣбва. Трѣбвать ми до десять хыляды гроши за осемъ девя, и то да сж лиры. Можешъ ли ми зае толкова за осемъ дни?

Той му отговорилъ: азъ съмь ти много задлъженъ, какъ може да ти не заемнж? Ето прѣди малко ми дойдохж петнадесать хыляды гроши, ала повече сж бѣли пары. Ако искашь земли гы до когато щешъ.

Боянъ рѣкъль; азъ по-обычямъ златны пары, отъ колко-то срѣбърны; и таквисъ ми трѣбвать сега.

Бояновый пріятель казалъ: твърдѣ добрѣ, азъ щж ся помжчж за това, само ми кажи за кога ти трѣбвать.

Боянъ рѣкъль: утрѣ вечеръ чясъ-тъ по два-та донеси ми гы дома, ала това никому не казвай.